

[Clausager.]

centen, og hvis vi havde valgt det første, kunde vi godt være kommet i Klemme; thi for det første ved vi jo ikke, om ikke Udgifterne kan stige stærkere end Priserne paa disse Varer, hvorved Billedet kunde blive falsk, og for det andet ligger der jo en Kontingentering og lurur i Horisonten. Maaske er vi slet ikke saa kede af den, hvis den kommer paa en fornuftig Maade, men kommer der en Kontingentering med en stærk Nedsættelse af vor Produktion, saa kan det fedt hjælpe, at vi faar meget for det, vi producerer, naar det er for lidt, vi producerer, og saa kunde vi ogsaa blive hængt op paa vore Skatteregler.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger, at det er saamænd det samme, enten man tager et Udsnit af Skatteyderne eller ikke, for vi tager jo hele Tiden af dem, der bedst kan betale. Ja, det er sandt, men lad os nu ikke forvrænge Billedet. Vore Skatteregler er saadan indrettet — og de har bundfældet sig i Loven af 1922, som, saa vidt jeg ved, alle Partier har stemt for —, at man tager ingenting af den fattige, lidt af den mindre velhavende, mere af den mere velhavende og grumme meget af den rige, gennem forskellige Sætsler, forskellige Fradrag, men man lader ingen gaa fri, medmindre de næsten er nøgne, ikke har mere end det nødvendige. Det er derimod noget helt andet at skære et Udsnit paa 2 pCt. ud.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger endvidere, at Skatteprocenten i Byerne, som jeg har været bange for, bliver lige høj, enten man tager vore Skatteregler eller de andres. Aa nej! Hvis man havde fulgt vor Tankegang helt ud og taget en Ekstraskat af dem, der havde haft en Særfordel af de handelspolitiske Vanskeligheder, saa kunde man ikke sige, at det vilde have tynget saa haardt paa dem. Maaske var den gennemsnitlige Skat i Byerne blevet lige saa stor, men Skatten var faldet paa de Skuldre, der ikke alene bedst kunde bære den, men havde Pligt dertil, for over for en Særfordel maa staa en Særafgift. Der maa alligevel helst være en lille Smule Retfærdighed og Plan i en Beskatning. Hvis man skal gaa saa langt ud, at man tager fra dem, der har meget, bliver det lovlig meget i Familie med de populære Røvehøvdinge i Italien, der tager fra dem, der har Lommerne fulde, men lader dem, der har mindre, slippe helt fri; de er ofte saa gode Venner med den almindelige Befolkning, at Politiet ikke kan faa fat i dem. Det er noget lignende her: man plukker dem,

der har meget, og gør sig gode Venner med den øvrige Befolkning.

Den højtærede Finansminister siger, at naar jeg i sin Tid har tilbudt at skaffe budgetmæssig Balance paa Finansloven og nu ikke vil give ham de 15 Mill. Kr., unddrager jeg mig en vis Pligt. Ja, mon jeg egentlig gør det? Det er meget sandt, at der kan være Udsigt til uventede Udgifter paa Finansloven, men der er ogsaa Udsigt til Indtægter. Finansministeren sagde saadan lidt haanligt, at han havde ikke kendt noget til de Indberetninger; jeg skrev om i Betænkningen. Det, maa jeg nu formode, jeg skal komme til dem om lidt; jeg vil tro, Finansministeren vil kende dem. Jeg vil blot først sige, at saa vidt jeg kan se af Finansloven — det er nu ikke et Værk, der er saa forfærdelig let at læse, men man kan dog se lidt af det, og jeg har da ogsaa haft Hjælp dertil —, staaer der over for de 10 Mill. Kr.s Underskud foruden alle de Udgifter, som ikke findes, og som Finansministeren gjorde op til 6 Mill. Kr., indirekte Skatter opført til et Beløb af ca. 1,6 Mill. Kr. mindre, end de vil give i dette Finansaar. Der staaer endvidere ikke opført den Indtægt, man venter af Spritfabrikkerne, 1 Mill. Kr., og endvidere ikke den Ekstraindtægt, man i Aar har faaet fra Nationalbanken gennem den overordentlige Seddeludstedelse, 1,4 Mill. Kr. Og der staaer i Finansloven under § 5, at Indkomstskatten anslaaes til 57 Mill. Kr., medens Udvalget har faaet en Meddelelse fra Finansministeren, hvor han siger, at for Skatteaaret 1934—35 er Indkomstskatten for Personer og Selskaber anslaaet til 58,6 Mill. Kr. Det er altsaa 1,6 Mill. Kr. mere. (Afbrydelse). Det var svært, saa kan jeg ikke mere lægge sammen og trække fra. Endelig har vi faaet at vide, at Formuerne i visse Kredse er steget — jeg har set noget om 600 Mill. Kr. —, saa det er jo muligt, at Formueskatten ogsaa vil blive noget større. Alt det, jeg her har nævnt, vil let kunne afbalancere de Udgiftsposter, Finansministeren nævnte, og saa er vi igen ved de 10 Mill. Kr., hvorfor saa forlange 15?

I øvrigt har jeg ikke meget at sige til den højtærede Finansminister ud over en lille Bemærkning. Jeg hørte, at Finansministeren sagde, at ihvorvel han var gaaet med til de 20 Mill. Kr.s Nedsættelse af Amtsskatterne i Fjor, kaldte han det ikke nogen god Lovbestemmelse — han havde maattet gaa med dertil, fordi han til Gengæld fik noget andet, der smagte sødere —, idet Nedsættelsen gennem de 20 Mill. Kr. ikke altid virkede retfærdigt; den faldt paa mange,